

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1758	Τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Παρασκευή 29 Ἰουνίου 2012	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Μὲ τὸ Θεὸ ἢ χωρὶς τὸ Θεό;

«Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» (Γαλ. 2,20)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἑορτὴ καὶ πανή-
γυρις μεγάλη· ἑορτάζουν οἱ **δύο κορυφαῖοι**
ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦ-
λος. Ποιά γλῶσσα μπορεῖ νὰ τοὺς ἐγκωμιάσῃ;

Γιὰ τὸν Πέτρο μιλήσαμε ἄλλοτε, τώρα ἂς
ποῦμε **γιὰ τὸν Παῦλο**. Γιατὶ δὲ φτάνει νὰ προσ-
κυνοῦμε τὶς εἰκόνες τῶν ἁγίων καὶ ν' ἀνάβου-
με κεριά· πρέπει καὶ νὰ γνωρίσουμε ποιοὶ ἦ-
ταν αὐτοὶ οἱ μεγάλοι ἄνδρες καὶ νὰ προσπα-
θήσουμε νὰ τοὺς μιμηθοῦμε.

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου χωρίζεται **σὲ**
δύο· ὅταν ἦταν μακριὰ ἀπὸ τὸ Χριστό, κι ὅταν
πίστεψε καὶ ἦρθε κοντὰ του. Ἡ μία ζωὴ σκο-
τάδι, ἡ ἄλλη φῶς· ἡ μία νύχτα, ἡ ἄλλη μέρα.

Ὁ τότε **Σαοὺλ ἢ Σαῦλος ἦταν Ἰουδαῖος**. Καὶ
τί Ἰουδαῖος, φανατικός. (Ὅπως εἶνε καὶ μέχρι
σήμερα οἱ Ἰουδαῖοι. Ἐμεῖς λησμονοῦμε τὰ δικά
μας, αὐτοὶ, μιὰ φούχτα ἄνθρωποι, κρατοῦν ζω-
ηρὸ τὸ ἔθνικὸ καὶ θρησκευτικὸ τους αἶσθημα.
Δὲν τοὺς προβάλλω ὡς πρότυπο, ἐν πάσῃ πε-
ριπτώσει διατηροῦν τὶς παραδόσεις τους, θυ-
μοῦνται τὰ καθηκόντά τους.) Φανατικός Ἰουδαῖ-
ος λοιπὸν ὁ Σαῦλος· ἦταν σὰν ἐκείνους ποὺ τὴ
Μεγάλῃ Παρασκευῇ μαζεμένοι κάτω ἀπ' τὸ
πραιτώριο φώναζαν στὸν Πιλάτο σὰν λυσσα-
σμένα σκυλιὰ «*Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν*»
(Λουκ. 23, 21. 1ω. 19,6). Μισοῦσε πολὺ τὸ Χριστὸ καὶ προ-
σπαθοῦσε νὰ διαλύσῃ τὴν Ἐκκλησίαν μὲ κάθε
μέσο. Ὅπου ὑπῆρχε Χριστιανὸς τὸν κατεδίω-
κε. Ἐφωδιασμένος μὲ ἐπιστολὰς ἀπὸ τὸν ἀρ-
χιερέα ξεκίνησε ἀπ' τὰ Ἱεροσόλυμα νὰ πάῃ
διακόσα πενήντα χιλιόμετρα μακριὰ, στὴ Δα-
μασκὸ, καὶ ὁποιοὺς Χριστιανούς βρῆ, ἄντρες
καὶ γυναῖκες, νὰ τοὺς πιάσῃ καὶ νὰ τοὺς φέρῃ
δεμένους στὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ τιμωρηθοῦν.

Τέτοιος ἦταν ὁ Σαῦλος· ἤθελε νὰ σβῆσῃ τὸ
ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅμως τὸν **βλέπουμε**
νὰ ἀλλάξῃ ξαφνικὰ ὅλως διόλου· ἡ νύχτα νὰ
γίνεται ἡμέρα, ὁ λύκος νὰ γίνεται ἀρνί, ὁ ἄ-

γριος αὐτὸς διώκτης νὰ γίνεται κήρυκας καὶ
ἀπόστολος. Πῶς; Διαβάστε τὴν ἁγία Γραφή.

Ἦταν γύρω στὸ μεσημέρι καὶ ἐκεῖ στὸ δρό-
μο, καθὼς πλησίαζε στὴ Δαμασκὸ, ἔγινε τὸ
θαῦμα. Ποιὸ θαῦμα; Ἀστραψε στὰ μάτια του
φῶς πιὸ ἐκτυφλωτικὸ κι ἀπὸ τὸν ἥλιο. Τὰ ἔχα-
σε ὁ Σαῦλος, ἔπεσε καταγῆς κι ἄκουσε φωνὴ
σὰ βροντὴ νὰ τοῦ λέῃ· «*Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με*
διώκεις;», γιατί με καταδιώκεις; «*σκληρόν σοι*
πρὸς κέντρα λακτίζειν» (Πράξ. 9,4-5· 22,7-8· 26,14-15). Τί νόημα
ἔχουν αὐτά; Ὅτι ὁποῖος πολεμᾷ τὸ Χριστό,
ὁποῖος καὶ νὰ ἔνι, θὰ γίνῃ στάχτη. Ὅπως εἶνε
ἀνοησία νὰ κλωτσᾷ κανεὶς ξυπόλητος πάνω
σὲ καρφιά –τὰ καρφιά δὲ θὰ πάθουν τίποτα,
τὰ πόδια του θὰ ματώσουν–, ἔτσι καὶ ὁποῖος
ἀποπειραθῆ νὰ τὰ βάλῃ τὸ Χριστό. Μὲ τὸ τράν-
ταγμα λοιπὸν αὐτὸ ὁ Σαῦλος ἦρθε σὲ συναί-
σθησι καὶ λέει· «*Ποιός εἶσαι, Κύριε;*». Κι ἀκούει·
«*Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις*»
(Πράξ. 22,8). Ἀπ' τὴ λάμψι ἐκείνη τυφλώθηκε. Χειρα-
γωγούμενος μπῆκε στὴ Δαμασκὸ, καὶ γιὰ τρεῖς
μέρες δὲν ἔφαγε καὶ δὲν ἤπιε τίποτε. Μετά,
σταλμένος ἀπὸ τὸν Κύριο, ἦρθε ἕνας ἅγιος ἄν-
θρωπος, ὁ Ἀνανίας, τοῦ μίλησε κ' ἔβαλε πάνω
του τὰ χέρια του. Ἀμέσως ἔπεσαν ἀπ' τὰ μά-
τια του κάτι σὰν λέπια καὶ εἶδε τὸ φῶς του.
Σηκώθηκε παρηγορημένος, **βαπτίσθηκε**, πῆρε
τροφή καὶ ἀνέλαβε δυνάμεις. Ἔτσι γνώρισε
τὸ Χριστό, πείσθηκε ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ ἀληθι-
νὸς Θεὸς καὶ σωτήρας τοῦ κόσμου, ἄνοιξαν
τὰ μάτια του τὰ σωματικὰ καὶ τὰ ψυχικά.

Ἀπὸ τότε ἔγινε **ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ**, ὁ
πιὸ φλογερὸς ἀπ' ὅλους τοὺς ἀποστόλους, καὶ
μετωνομάστηκε **Παῦλος**. Καὶ ποῦ δὲν πῆγε!
Σὰν χρυσάετος πέταξε σ' ἀνατολὴ καὶ δύσι, κή-
ρυξε παντοῦ τὸ εὐαγγέλιο. Κοπίασε καὶ φύτε-
ψε ἐκκλησίες στὴ Μικρὰ Ἀσία, στὴν Κύπρο,
στὴν Κρήτη, στὴ Μακεδονία, στὴν Ἀθήνα,
στὴν Πελοπόννησο, ἀκόμα καὶ στὴ Ῥώμη, ὅ-
που καὶ μαρτύρησε δι' ἀποκεφαλισμοῦ.

Αυτός, αγαπητοί μου, εἶνε ὁ Παῦλος.

Ἀπὸ τότε πέρασαν αἰῶνες. Κι ὅπως τότε ἐκεῖνος στὴν ἀρχὴ ἦταν μακριὰ ἀπὸ τὸ Χριστό, ἔτσι καὶ σήμερα πολλοὶ ἄνθρωποι εἶνε μακριὰ, πολὺ **μακριὰ ἀπὸ τὸ Χριστό**. Ἐνῶ ἡ πίστι μας ἔχει θαύματα ποὺ δὲν ἔχει καμμιά θρησκεία, ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ἀκοῦνε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ λυσσᾶνε καὶ βλαστημᾶνε· θέλουν νὰ σβήσουν τὴν Ἐκκλησία, ὅπως ἔγινε π.χ. στὴ γειτονικὴ μας Ἀλβανία. Ὁ ἄνθρωπος χωρὶς τὸ Θεὸ δὲν εἶνε πλέον ἄνθρωπος· πέφτει χαμηλά, κατεβαίνει ὅλα τὰ σκαλοπάτια τῆς ἀτιμίας.

● Τὸ πρῶτο σκαλοπάτι τὸ εἶπε ὁ προφήτης Δαυῖδ· «*Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρասυμβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς*» (Ψαλμ. 48,13,21). Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ ἄνθρωπος ἔγινε **σὰν τὰ ζῶα**· ἀκάθαρτος καὶ λαίμαργος σὰν τὸ χοῖρο, ὑπερήφανος καὶ ματαιόδοξος σὰν τὸ παγῶνι, πονηρὸς καὶ δόλιος σὰν τὴν ἀλεπού, ἄγριος σὰν τὸ λύκο, ὀργίλος καὶ θυμώδης σὰν τὴν τίγρι, ἐκδικητικὸς σὰν τὴν καμήλα, φθονερὸς καὶ φαρμακερὸς σὰν τὸ φίδι καὶ τὸ σκορπιό. Ὁ ἄνθρωπος ἔγινε **θηρίο**. Ὅχι ἀπλῶς θηρίο ἀλλὰ –προσθέτω μία λέξι– **θηρίο ἐπιστημονικό**. Ὅπως ἔλεγε μιὰ προφητεία, «*τὰ ἄθρα γράμματα θὰ καταστρέψουν τὸν κόσμον*». Ὁ κόσμος δὲν κινδυνεύει ἀπὸ τοὺς τσοπάνους καὶ τοὺς ψαράδες· κινδυνεύει ἀπὸ τοὺς λεγομένους ἐπιστήμονες.

● Ἄλλο σκαλοπάτι. Ὁ ἄνθρωπος χωρὶς τὸ Θεὸ ἔπεσε ἀκόμη πιὸ χαμηλά, ἔγινε **χειρότερος ἀπὸ τὰ ζῶα**. Κάνει πράγματα ποὺ τὰ ζῶα δὲν κάνουν. Λόγου χάριν, τὸ ζῶο δὲν τρώει καὶ δὲν πίνει πέρα ἀπὸ τὸ ὄριο· οἱ κοιλιόδουλοι ἄνθρωποι ὅμως τρῶνε μέχρι διαρρήξεως καὶ πίνουν μέχρι μέθης, καὶ μετὰ τοὺς τρέχουν στὰ νοσοκομεῖα. Ἀκόμη, ὅσο κι ἂν ψάξετε στὴ φύσι, δὲν θὰ δῆτε θηλυκὸ ζῶο νὰ μὴν πονᾶ τὰ παιδιὰ του· στοὺς ἀνθρώπους πληθὸς γυναῖκες μὲ δι-ἀφορες προφάσεις σκοτώνουν τὰ ἔμβρυά τους. Ὅσο κι ἂν ψάξετε τέλος στὴ φύσι, πουθενὰ δὲν θὰ δῆτε τὸ ἀλλόκοτο, ἀρσενικὸ ζῶο νὰ σμίγη μὲ ἀρσενικό· στὶς ἀνθρώπινες κοινωνίες ὅμως θὰ βρῆτε ἀστικὰ κέντρα γεμᾶτα ἀπὸ ὁμοφυλοφίλους, ποὺ θέλουν μάλιστα καὶ τὸ κράτος νὰ νομιμοποιῇ τὸ παρὰ φύσιν πάθος νὰ παντρεύεται ἀρσενικὸς μὲ ἀρσενικό. Πῶς τὰ ἄστρα δὲν πέφτουν ἀκόμη πάνω μας, πῶς ἡ γῆ δὲν ἀνοίγει νὰ μᾶς καταπιῇ, πῶς τὰ ποτάμια δὲν πλημμύρησαν νὰ μᾶς πνίξουν!

● Καὶ τὸ τελευταῖο σκαλοπάτι. Ὁ ἄνθρωπος χωρὶς τὸ Θεὸ γίνεται **χειρότερος κι ἀπὸ τὸ διάβολο** ἀκόμα. Γιατὶ ὁ διάβολος ὅλα τὰ ἁμαρτή-

ματα τὰ κάνει, ἀλλὰ ἓνα ἁμάρτημα δὲν τὸ κάνει. Ποιό; Δὲ βλαστημᾶει. Ἀκούει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ τρέμει. Ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος τολμᾶει καὶ βλαστημᾶει τὰ θεῖα. Βλαστημᾶς λοιπόν; χριστιανὸς δὲν εἶσαι, ἄνθρωπος δὲν εἶσαι. Βλαστημᾶς; οὔτε ζῶο οὔτε ἄγριο θηρίο εἶσαι. Βλαστημᾶς; εἶσαι χειρότερος κι ἀπὸ τὸ διάβολο.

Ἡ ἐποχὴ μας, ἀδέρφια μου, εἶναι ἐποχὴ σατανική. Ποτέ ἄλλοτε οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔπασαν τόσο πολὺ. Μοιάζουν μὲ τὸν ἀπόστολο Παῦλο στὸ πρῶτο μέρος τῆς ζωῆς του, ὅταν ἦταν ἐχθρὸς τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως λοιπὸν ἐκεῖνος ἐν συνεχείᾳ πίστεψε στὸ Χριστό καὶ ἄλλαξε, ἔτσι κ' ἐμεῖς νὰ μετανοήσουμε καὶ νὰ ἐπιστρέψουμε καὶ στὸ ἐξῆς νὰ ζήσουμε μαζί μὲ τὸ Θεό. Naί, **νὰ πλησιάσουμε τὸ Χριστό**. Μὴν ἀκοῦτε τί λένε. Ὅποιος πάει κόντρα μὲ τὸ Χριστό, θὰ γίνῃ στάχτη. Ἐνα ὄνομα θὰ μείνῃ στὸν κόσμον, «*τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα*», τὸ ὄνομα «*Κύριος Ἰησοῦς Χριστός*» (Φιλιπ. 2,9-11). Τὰ ἄλλα εἶνε χαλί-κια, ὁ Χριστὸς εἶνε τὸ διαμάντι. Στὸ Χριστό νὰ πιστεύουμε καὶ αὐτὸν νὰ λατρεύουμε.

Τὸ δίδαγμα ποὺ μᾶς δίνει σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶνε, **νὰ μείνουμε σ' αὐτὰ ποὺ εἶπε** ὅταν ἦρθε καὶ φώτισε τὴν πατρίδα μας. Οἱ προπάτορές μας ἦταν φτωχοί, ἀλλὰ μέσ' στὶς καλύβες ἐκεῖνες κατοικοῦσαν ἄγγελοι. Τὸ βράδυ προσεύχονταν οἰκογενειακῶς μπροστὰ στὸ εἰκονοστάσι, ἐκκλησιὰ ἦταν τὸ σπίτι. Δεῖξτε μου τώρα μιὰ οἰκογένεια ποὺ ζῆ ἔτσι, νὰ πέσω νὰ φιλήσω τὰ πόδια τους. Ὑπάρχει; Φύγαμε δυστυχῶς ἀπὸ τὸ Θεό, γι' αὐτὸ μᾶς περιμένουν μεγάλα δεινά. Μόνο ἡ μετάνοια θὰ μᾶς σώσῃ, νὰ ἐπιστρέψουμε ὅπως ὁ Σαῦλος.

Τελειώνω ζυγίζοντας τὰ λόγια μου. **Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός**, ἐκεῖ εἶνε ἡ ἀλήθεια· ὅπου λείπει ὁ Χριστός, εἶνε ἡ ψευτιά. Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, ἐκεῖ εἶνε ἡ ἀγάπη· ὅπου λείπει ὁ Χριστός, ἐκεῖ εἶνε τὸ μῖσος. Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, εἶνε ἡ εἰρήνη· ὅπου λείπει ὁ Χριστός, εἶνε ὁ πόλεμος. Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, εἶνε ὁ παράδεισος· ὅπου λείπει ὁ Χριστός, εἶνε ἡ κόλασι. Naί, κόλασι ἔγινε ἡ γῆ, γιατί φύγαμε ἀπ' τὸ Χριστό.

Εἶθε ὅλοι μας, μικροὶ καὶ μεγάλοι, παπᾶδες καὶ δεσποτάδες, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, κάθε τάξεως καὶ παρατάξεως, νὰ πιστέψουμε στὸ Χριστό, νὰ γονατίσουμε ἐμπρός του καὶ νὰ τὸν παρακαλέσουμε, καὶ τότε ἐκεῖνος **θὰ κἀνῃ τὸ ἔλεός του**. Ὁ δὲ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ἰδίως τῶν κορυφαίων ἀποστόλων, ἃς εἶνε πάντα μαζί σας.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**